

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИКО-ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**КООРДИНАЦІЙНА РАДА З НАУКОВОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ,
ДОКТОРАНТІВ І МОЛОДИХ ВЧЕНИХ
СТУДЕНТСЬКА РАДА**

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

**84 ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ МОЛОДИХ ВЧЕНИХ ТА СТУДЕНТІВ З
МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ**

**«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
СУЧАСНОЇ МЕДИЦИНИ ТА ФАРМАЦІЇ - 2024»**

23-24 травня 2024 року

ЗАПОРІЖЖЯ – 2024

артеріальну гіпертензію 1-го ступеня, 9 (30%) – АГ 2-го ступеня. Тривалість АГ становила в середньому $10,5 \pm 5,4$ років.

Пацієнтам основної (1-ї) групи (15 осіб) призначали гіпотензивну терапію, що складалася з сучасних антигіпертензивних препаратів першої лінії. Ця група пацієнтів була включена до програми реабілітації з додаванням вправ з лікувальної фізичної культури (ЛФК).

Групу порівняння (2-га група) становили 15 пацієнтів з ГХ, які отримували адекватну антигіпертензивну терапію та не отримували ЛФК.

Фізичні тренування з використанням аеробних і циклічних вправ сприяли розвитку позитивної динаміки в клінічній картині захворювання на АГ: так, зменшення кардіалгій спостерігалось у 60,3% пацієнтів, головних болів – у 65,6%, проявів синдрому вегетативної дисфункції – у 59,1% пацієнтів. Позитивні гемодинамічні ефекти фізичних тренувань дозволили зменшити дози медикаментозної терапії у 55,9% пацієнтів першої групи.

За даними нашого дослідження, комбінована терапія із застосуванням вправ з ЛФК у пацієнтів із гіпертонічною хворобою покращувала стан хворих, знижувала ступінь вегетативного дисбалансу за даними шкали вегетативного тону (анкети-опитувальника О.М. Вейна) та значно знижувала цифри артеріального тиску.

ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА МЕТОДУ SCHROTH ТА ІЗОМЕТРИЧНИХ КОРИГУЮЧИХ НАВАНТАЖЕНЬ ДЛЯ ЛІКУВАННЯ ІДІОПАТИЧНОГО СКОЛІОЗУ У ПІДЛІТКІВ 12-16 РОКІВ

Сардак Я.В.

Науковий керівник: д.мед. н., проф. Іванько О.Г.

Кафедра пропедевтики дитячих хвороб

Запорізький державний медико-фармацевтичний університет

Дослідження ефективності методу Schroth терапії в корекції сколіотичної хвороби у підлітків віком від 12 до 16 років є актуальним через широку поширеність цієї проблеми та її вплив на функціональні можливості та якість життя підлітків. Дослідження має на меті визначити ефективність даного методу в порівнянні з іншими підходами до лікування та профілактики сколіозу. Враховуючи соціальні та економічні аспекти впливу сколіотичної хвороби, розглядання психосоматичних аспектів та важливості вчасної діагностики, дослідження має потенціал значущого внеску у громадське здоров'я та якість життя підлітків.

Новизна дослідження полягає у вперше проведеному застосуванні методу Schroth у підлітків 12-16 років для корекції сколіотичної хвороби, в плані порівняння з ізометричними вправами.

Дослідження має практичне значення, оскільки спрямоване на вивчення ефективності методу Schroth у корекції сколіотичної хвороби серед підлітків у віці 12-16 років. Зосередження уваги на цьому віковому діапазоні дозволяє глибше зрозуміти вплив методу на стан патологічних сколіотичних кутів хребта та надає більш докладнішу картину ефективності корекції сколіозу у дітей.

Об'єктом даного дослідження є сколіотична хвороба у дітей та можливості її реабілітації.

Предметом даного дослідження є порівняльний аналіз впливу застосування методу Schroth та ізотонічних вправ ЛФК на стан хребта. Головним чином оцінка ефективності ґрунтувалась на визначенні сколіотичних кутів вигину хребта та динаміки росту дитини впродовж виконання вправ.

У зв'язку з поширеністю даної проблеми здоров'я молоді потрібно більш глибоко розуміти дану патологію та застосовувати ефективні стратегії лікування сколіотичної хвороби серед підлітків. У дослідницькій роботі поставлено завдання

дослідити метод Schroth як перспективний інструмент у відновній терапії цієї серйозної хвороби у важливому періоді розвитку людини. Тому метою дослідження було визначити переваги і можливі недоліки методу Schroth в лікуванні сколіотичної хвороби серед осіб підліткового віку.

Впродовж 6 місяців обстежено 10 без вибірково обраних пацієнтів віком 12–16 років із ідіопатичним сколіозом 1-2 ступеня. Програма обстеження включала загально рекомендовані методи діагностики: соматоскопію, рентгенологічне дослідження, комп'ютерну томографію.

Методи дослідження: аналітичний метод, проспективний експериментальний метод. В дослідженні приймало участь 10 підлітків віком від 12 до 16 років з ідіопатичною сколіотичною хворобою 1 та 2 ступеня викривлення. Учасники експерименту були умовно поділені на дві групи по 5 учасників в кожній. Перша група займалась за коригуючою методикою Schroth (основна група), друга група робила акцент на традиційних ізометричних вправах (група порівняння). Для оцінки ефективності реабілітації проведено оцінку кутів викривлення перед початком фізіотерапевтичних занять та через 6 місяців від початку дослідження. Також визначали різницю у зрості підлітків. На початку експерименту кути Кобба для оцінки ступеню викривлення основної та компенсаторної дуги, якщо така була наявна, у представників основної та порівняльної групи показники суттєво не відрізнялися. Після 6 місяців занять за вказаними методиками показники кутів Кобба для основної групи змінилися більш помітно у порівнянні з групою порівняння. Ефективність корекції сколіотичної дуги для основної групи динаміка (Δ) кута відхилення (Основна дуга) $9,0 \pm 1,2$, та динаміка (Δ) кута відхилення (Компенсаторна дуга) $5,0 \pm 2,3$. Ефективність корекції сколіотичної дуги для порівняльної групи динаміка (Δ) кута відхилення (Основна дуга) $0,4 \pm 1,1$, та динаміка (Δ) кута відхилення (Компенсаторна дуга) $0,8 \pm 0,5$. На основі цього можна зробити висновки про ефективність методики за якою займалися учасники основної групи. Також оцінили середні показники зросту підлітків за пів року ($5,4 \pm 0,6$ та $4,0 \pm 0,6$). Показники зросту підлітків допоможуть визначити чи прогресувала хвороба за час занять. Можна сказати що заняття фізіотерапією за обома методиками уповільнили розвиток хвороби. Для оцінки ефективності корекції патологічної постави, оцінювали зовнішні ознаки сколіозу у підлітків обох груп до та після початку курсу з фізіотерапії. Підлітки з основної групи проявляли ознаки сколіотичної постави до початку експерименту у 75% випадків, наприкінці експерименту у 17,5% випадків. Підлітки з порівняльної групи проявляли ознаки сколіотичної постави до початку експерименту у 65% випадків, наприкінці експерименту у 57,5% випадків.

Таким чином можна зробити висновки, що методики застосовані в дослідженні уповільнили зростання кутів викривлення. Однак більш ефективною виявилася методика Schroth терапії завдяки акцентуації на корекцію постави. Методика, що характеризується більш індивідуальним підходом до корекції порушень постави. Важливу роль відіграє також навчання пацієнта до самокорекції у повсякденному житті. Індивідуальний підхід та навчання прийомам самокорекції підвищує усвідомлення власної постави та дозволяє більш ефективно застосовувати коригуючі вправи. Одним із напрямків подальших досліджень може бути вивчення ефективності інтеграції методу Schroth у повсякденне життя пацієнтів. Це може включати розвиток програм навчання та підтримки для пацієнтів, які навчаються самокорекції своєї постави та виконанню коригуючих вправ вдома. Такий підхід може підвищити ефективність терапії та покращити результати лікування.